

Arrest

nr. 270 159 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri afkomstig uit Salmas en bent u Iraans staatsburger. Op 9 augustus 2018 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde dat uw Armeense vriend X u in uw winkel over het christendom aangesproken had en u uitgenodigd had in zijn huiskerk. Sindsdien ging u regelmatig op donderdag – uw echtgenote af en toe – naar deze kerk. De derde keer dat u er naartoe ging gaf u uw hart aan Jezus Christus. Rond 23/1/1397 (Iraanse kalender, stemt overeen met 12 april 2018 in de Gregoriaanse kalender) – toen was u al vijf à zes maanden christen – vielen de Iraanse autoriteiten plots de huiskerk waar u (zonder uw echtgenote) ook aanwezig was binnen. U kon door een raampje ontsnappen. U trok onmiddellijk naar uw schoonzus in Teheran. Toen u daar was, vernam u dat jullie woning door de autoriteiten was doorzocht – uw echtgenote was hierbij aanwezig – en dat ze hierbij onder meer jullie Bijbel, uw paspoort en uw satellietontvanger in

beslag hadden genomen. Hierdoor besloot u op 30/1/1397 (19 april 2018) zonder uw echtgenote en dochter Iran te verlaten. Na uw vertrek vernam u dat de autoriteiten nog een tweede keer waren langsgekomen. U vernam eveneens dat Sasan bij uw echtgenote was langsgekomen en dat hij haar gezegd had dat hij, net als andere kerkgangers, enige tijd door de autoriteiten was vastgehouden, dat hij tijdens de ondervragingen onder druk werd gezet waardoor hij uw naam had genoemd en dat hij uiteindelijk op borg was vrijgelaten. U vernam tot slot dat uw familie en uw schoonfamilie uw echtgenote onder druk zetten omdat u bekeerd was. Sinds september 2018 gaat u naar de Iraanse kerk te Kuurne. U volgt er Bijbelstudie en in november 2018 liet u zich dopen. U verklaarde ten gevolge van uw bekering niet naar Iran te kunnen terugkeren. U wilde immers in alle rust naar de kerk kunnen gaan en uw geloof belijden. Hierin nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er aan uw beweerde bekering in Iran en uw daaruit voortvloeiende problemen geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat u uw beweerde regelmatige kerkgang in België niet aannemelijk had gemaakt waardoor u niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een overtuigd christen te zijn, zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen en/of er als christen te zullen worden gepercipieerd. Wat uw geloofsactiviteiten en meer bepaald uw doopsel betreft had u niet aangetoond dat deze ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging. Deze weigeringsbeslissing werd op 2 september 2019 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad stipte hierbij onder meer aan dat u niet aangetoond heeft dat uw doopsel en kerkbezoeken in België ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging en dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zich bij terugkeer naar Iran als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd. Op 21 februari 2020 verzocht u een tweede maal om internationale bescherming. Hierin werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een weigeringsbeslissing genomen, omdat u niet voor uw onderhoud aldaar was komen opdagen. Op 25 juni 2021 verzocht u een derde keer om internationale bescherming. U herhaalde een bekeerde protestant te zijn en via internet deel te nemen aan de wekelijkse ceremonies van uw kerk. U bent religieus actief op facebook. U vernam via een stadsgenoot dat uw broer Nagi een zestal maanden voor uw derde asiolverzoek door de Iraanse autoriteiten gedurende zes à zeven uur werd ondervraagd over uw religieuze activiteiten. U vreest bij terugkeer naar Iran omwille van uw bekering gearresteerd of geëxecuteerd te worden. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat er aan uw beweerde bekering in Iran en uw daaruit voortvloeiende problemen geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat u uw beweerde regelmatige kerkgang in België niet aannemelijk had gemaakt waardoor u niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een overtuigd christen te zijn, zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen en/of er als christen te zullen worden gepercipieerd. Wat uw geloofsactiviteiten en meer bepaald uw doopsel betreft had u niet aangetoond dat deze ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging. Deze weigeringsbeslissing werd op 2 september 2019 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad stipte hierbij aan dat u niet aangetoond heeft dat uw doopsel en kerkbezoeken ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging en dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zich bij terugkeer naar Iran als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet,

dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw beweerde bekering. U beperkt zich integendeel louter tot het herhalen van uw bewering bekeerd te zijn, christelijke ceremonies in België bij te wonen en hierom bij terugkeer naar Iran vervolgd te zullen worden. U bracht evenwel bij uw derde asielverzoek geen enkel element aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering en uw geloofsactiviteiten hier in België, zoals uw beweerde (virtuele) kerkbezoeken en uw na uw eerste asielverzoek gestarte facebookactiviteiten, toch ingegeven zouden zijn door een oprechte religieuze overtuiging en dat u zich bijgevolg bij terugkeer naar Iran als christen zou gedragen of er als christen zou worden gepercipieerd.

U verklaarde weliswaar nog vernomen te hebben dat uw broer Nagi omwille van uw religieuze activiteiten in Iran werd ondervraagd (verklaring DVZ 3e verzoek, vraag 16). Dit heeft u evenwel niet aangetoond. Vooreerst kan in dit verband herhaald worden dat er niet het minste geloof gehecht kon worden aan uw beweerde bekering in Iran en de hierdoor voor u ontstane problemen in Iran, zoals de door u beweerde huiszoekingen. Daarnaast is het hoogst bevreemdend dat uw broer, met wie u naar eigen zeggen geen contact meer heeft omwille van uw bekering, door de Iraanse autoriteiten enkele maanden voor uw derde asielverzoek zou zijn ondervraagd, terwijl uw echtgenote, met wie u actueel nog steeds regelmatig vanuit België contact heeft, klaarblijkelijk ongemoeid werd gelaten (verklaring DVZ 3e verzoek, vragen 16 en 21). Tot slot blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – u heeft, zoals aangehaald, niet aangetoond een oprechte christen te zijn en oprechte christelijke activiteiten te ontwikkelen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uw facebookaccount blijkt overigens voornamelijk te bestaan uit gekopieerde berichten en Bijbelcitaten zonder een merkbare persoonlijke bijdrage. Deze berichten worden slechts beperkt geliket en u heeft slechts een vijfhonderdtal facebookvrienden waardoor bezwaarlijk gesteld kan worden dat uw facebookaccount een grote impact, invloed of reikwijdte zou hebben. Inzake uw eerste asielverzoek werd reeds opgemerkt dat u uw beweerde regelmatige kerkgang in België niet aannemelijk had gemaakt en uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde asielverzoek blijkt hoogstens dat u actueel, i.e. sinds de in maart 2020 uitgebroken coronacrisis, enkel op virtuele wijze aan ceremonies zou deelnemen (verklaring DVZ 3e verzoek, vraag 16). Gelet op de geciteerde informatie en gelet op uw beperkte religieuze activiteiten is het dan ook onaannemelijk dat de Iraanse autoriteiten uw broer naar aanleiding van deze beweerde beperkte religieuze activiteiten zouden ondervragen.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat aangezien u de oprechtheid van uw beweerde bekering tot het christendom niet heeft aangetoond, uit niets blijkt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet”.

Verzoeker wijst in dit kader op de vluchtelingendefinitie vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951, past de elementen uit deze definitie toe op zijn situatie en herhaalt de aangevoerde vrees voor vervolging ten gevolge van zijn religieuze overtuiging.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Hij voert aan:

“Verzoeker meent dat verweerster niet eeuwig mag verwijzen naar de eerdere negatieve beslissingen.

Verzoeker heeft verklaringen afgelegd en bewijzen voorgelegd waaruit blijkt dat hij als een christen in België woont.

Verweerster stelt ten onrechte de regelmatige kerkgang in België niet bewijzen is.

Verzoeker wenst te verwijzen naar deze stukken waaruit blijkt dat hij als een christen in België woont, (stuk 3 - brief van de kerk)

Verzoeker wenst eveneens te verwijzen naar zijn Facebook waarin 524 personen als vrienden heeft.

Verzoeker wenst eveneens te verwijzen naar zijn verklaringen waarin het volgende staat:

(...)

Wat betreft de arrestatie van de broer: Verzoeker meent dat het feit dat hij met deze broer niet praat mag geen reden zijn voor het regime in Iran om hem met rust te laten.

Verzoeker heeft dit via een derde gehoord van zijn broer opgepakt is. Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de verklaringen van verzoeker in zijn totaliteit.

Verweerster twijfelt over dit element omdat ze twijfel heeft over de bekering van verzoeker in Iran en de huiszoeken.

Verzoeker meent dat verweerster nagelaten heeft om rekening te houden met het feit dat verzoeker in België ook bekend is als een bekeerde persoon. Verzoeker is in de sociale media ook bekend als een persoon die bekeerd is tot het Christendom.

Verweerster stelt dat volgens haar het regime in Iran minder aandacht schenken aan de activiteiten van de Iraniërs in diaspora.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar de hieronder staande rapporten:

(...)

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de verklaringen van verzoeker

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is.”

2.3. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een derde middel op de:

“Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet”.

Hij betoogt:

“Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel.

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend heeft.”

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofdorde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 17.08.2021 te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchtelingen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

In ondergeschikte orde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 17.08.2021 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog twee brieven, uitgereikt door (leden van) een kerk, bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van het voormelde wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat er aan uw beweerde bekering in Iran en uw daaruit voortvloeiende problemen geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat u uw beweerde regelmatige kerkgang in België niet aannemelijk had gemaakt waardoor u niet aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een overtuigd christen te zijn, zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen en/of er als christen te zullen worden gepercipieerd. Wat uw geloofsactiviteiten en meer bepaald uw doopsel betreft had u niet aangetoond dat deze ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging. Deze weigeringsbeslissing werd op 2 september 2019 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad stipte hierbij aan dat u niet aangetoond heeft dat uw doopsel en kerkbezoeken ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging en dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zich bij terugkeer naar Iran als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw beweerde bekering. U beperkt zich integendeel louter tot het herhalen van uw bewering bekeerd te zijn, christelijke ceremonies in België bij te wonen en hierom bij terugkeer naar Iran vervolgd te zullen worden. U bracht evenwel bij uw derde asielverzoek geen enkel element aan waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat uw beweerde bekering en uw geloofsactiviteiten hier in België, zoals uw beweerde (virtuele) kerkbezoeken en uw na uw eerste asielverzoek gestarte facebookactiviteiten, toch ingegeven zouden zijn door een oprechte religieuze overtuiging en dat u zich bijgevolg bij terugkeer naar Iran als christen zou gedragen of er als christen zou worden gepercipieerd.

U verklaarde weliswaar nog vernomen te hebben dat uw broer Nagi omwille van uw religieuze activiteiten in Iran werd ondervraagd (verklaring DVZ 3e verzoek, vraag 16). Dit heeft u evenwel niet aangetoond. Vooreerst kan in dit verband herhaald worden dat er niet het minste geloof gehecht kon worden aan uw beweerde bekering in Iran en de hierdoor voor u ontstane problemen in Iran, zoals de door u beweerde huiszoekingen. Daarnaast is het hoogst bevreemdend dat uw broer, met wie u naar eigen zeggen geen contact meer heeft omwille van uw bekering, door de Iraanse autoriteiten enkele maanden voor uw derde asielverzoek zou zijn ondervraagd, terwijl uw echtgenote, met wie u actueel nog steeds regelmatig vanuit België contact heeft, klaarblijkelijk ongemoeid werd gelaten (verklaring DVZ 3e verzoek, vragen 16 en 21). Tot slot blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – u heeft, zoals aangehaald, niet aangetoond een oprechte christen te zijn en oprechte christelijke activiteiten te ontwikkelen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uw facebookaccount blijkt overigens voornamelijk te bestaan uit gekopieerde berichten en Bijbelcitaten zonder een merkbare persoonlijke bijdrage. Deze berichten worden slechts beperkt geliket en u heeft slechts een vijfhonderdtal facebookvrienden waardoor bezwaarlijk gesteld kan worden dat uw facebookaccount een grote impact, invloed of reikwijdte zou hebben. Inzake uw eerste asielverzoek werd reeds opgemerkt dat u uw beweerde regelmatige kerkgang in België niet aannemelijk had gemaakt en uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde asielverzoek blijkt hoogstens dat u actueel, i.e. sinds de in maart 2020 uitgebroken coronacrisis, enkel op virtuele wijze aan ceremonies zou deelnemen (verklaring DVZ 3e verzoek, vraag 16). Gelet op de geciteerde informatie en gelet op uw beperkte religieuze activiteiten is het dan ook onaannemelijk dat de Iraanse autoriteiten uw broer naar aanleiding van deze beweerde beperkte religieuze activiteiten zouden ondervragen.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat aangezien u de oprechtheid van uw beweerde bekering tot het christendom niet heeft aangetoond, uit niets blijkt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

Dient in het kader van het voorgaande vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende nood aan internationale bescherming nog danig verder worden ondermijnd door zijn gedragingen nadat zijn eerste verzoek om internationale bescherming bij het voormelde arrest werd geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zo wachtte hij nadat dit arrest werd gevelde bijna een half jaar alvorens zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen op 21 februari 2020. Zo hij werkelijk vervolging vreesde, oprecht en overtuigd christen was en daarom nood had aan internationale bescherming, kon worden verwacht dat hij (veel) sneller opnieuw een verzoek zou hebben gedaan om bescherming te verkrijgen vanwege de Belgische autoriteiten. Daarenboven verzaakte verzoeker aan dit eerste volgend verzoek en daagde hij niet op voor het gehoor bij de DVZ, waardoor dit verzoek werd geweigerd. Nadien draalde verzoeker opnieuw bijzonder lange tijd, en dit tot 25 juni 2021, alvorens hij een derde keer om internationale bescherming verzocht. Deze gedragingen en houding getuigen geenszins van een ernstige, oprechte en dringende nood aan internationale bescherming, doen nog verder afbreuk aan de reeds tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn bekering en onderstrepen bovendien andermaal het kennelijke opportunistische karakter van zijn religieuze activiteiten in België en op de sociale media.

Dat verzoeker sedert het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van september 2019 zijn christelijke activiteiten heeft verdergezet en religieus actief is op Facebook en ter staving hiervan nieuwe documenten neerlegt en bij het verzoekschrift voegt, kan verder geenszins volstaan om afbreuk doen aan de reeds tijdens zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen. Gezien reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming duidelijk bleek dat verzoekers religieuze engagement en activiteiten in België kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, dient te worden besloten dat ook verzoekers verderzetting van dit engagement en deze activiteiten sedert september 2019, verderzetting die hij staaft aan de hand van enkele stukken, is ingegeven vanuit diezelfde, louter opportunistische overwegingen, niet kadert binnen of is ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde religieuze bekering en overtuiging en enkel tot doel heeft verzoeker te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. De neergelegde stukken zijn geenszins van zulke aard dat zij hieraan afbreuk kunnen doen. Dergelijke stukken kunnen hoogstens een bewijs vormen voor verzoekers (deelname aan) religieuze activiteiten in België en op Facebook, doch zij laten niet toe enige uitspraak te doen omtrent de werkelijke beweegredenen achter zijn deelname aan of het voeren van deze activiteiten en het oprechte karakter van zijn engagement. Als dusdanig sluiten zij geenszins uit en doen zij geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat verzoekers deelname aan en het voeren van deze activiteiten ingegeven zijn vanuit louter opportunistische overwegingen. Aldus mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van zijn sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar zijn land van herkomst.

Verder toont verzoeker *in concreto* op generlei wijze aan en maakt hij derhalve hoegenaamd niet aannemelijk dat hij ten gevolge van zijn activiteiten in België en op de sociale media daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. De gedane vaststellingen inzake zijn activiteiten op Facebook, laat hij in de bestreden beslissing in dit kader immers vooreerst geheel onverlet. Dat zijn broer door de Iraanse autoriteiten zou zijn ondervraagd, staaft verzoeker verder op generlei wijze. Voorts maakt verzoeker, mede gelet op de gedane vaststellingen inzake zijn activiteiten op Facebook, niet aannemelijk dat of waarom de autoriteiten, dit bovendien jaren nadat hij zijn land verliet, plots zouden zijn overgegaan tot een ondervraging van zijn broer. Verder stelt verweerder in dit kader met recht dat het onaannemelijk is dat de Iraanse autoriteiten enerzijds wel zijn broer, met wie hij geen contact meer had, zouden ondervragen doch anderzijds zijn echtgenote met rust zouden laten. Daarenboven doet het kennelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde ondervraging van zijn broer dat verzoeker na deze ondervraging nog een half jaar talmde alvorens zijn huidige, derde verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo de autoriteiten werkelijk zouden zijn overgegaan tot het gedurende zes of zeven uren ondervragen van zijn broer over zijn religieuze activiteiten en verzoeker daardoor iets zou dienen te vrezen, kon worden verwacht dat verzoeker zulks veel eerder zou hebben gedaan. Verzoeker verklaarde immers dat iedereen in Salmas op de hoogte was van de arrestatie van zijn broer en gaf aan twee tot drie keer per maand contact te hebben met zijn echtgenote en zijn dochter (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, nr.16, 21). Bijgevolg kan

niet het minste geloof worden gehecht aan de beweerde ondervraging, ten gevolge van zijn religieuze activiteiten, van verzoekers broer. In zoverre verzoeker in het licht van het voorgaande daarnaast citeert uit algemene informatie omtrent mogelijke problemen met familieleden, dient, nog daargelaten dat deze informatie dateert van 2013, verder te worden opgemerkt dat hijzelf geen concrete en geloofwaardige vrees ten aanzien van zijn familieleden formuleert of uitwerkt. Hoe dan ook dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoekers vermeende bekering in acht genomen hetgeen voorafgaat iedere geloofwaardigheid ontbeert. Tevens dient te worden herhaald dat verzoekers religieuze activiteiten in België en op de sociale media gelet op het voormelde een louter en apert opportunistisch karakter hebben. Zelfs indien zijn familie op de hoogte zou zijn van het feit dat hij zich in België beriep op een beweerde bekering en daarom religieuze activiteiten ontwikkelde, kan aldus worden aangenomen dat ook zij op de hoogte zijn van het louter en kennelijk opportunistisch karakter van deze door verzoeker aangevoerde bekering en activiteiten. Derhalve is het in het geheel niet geloofwaardig dat zij hem daarom zouden willen viseren of vervolgen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zulks op generlei wijze staaft of onderbouwt.

Uit de informatie zoals aangehaald door verweerder en zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen waar hij verwijst naar volledig gedateerde informatie uit 2013, verder duidelijk en genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, het bestaan van dergelijke risicofactoren in zijner hoofde in het geheel niet aantoot of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn omgeving en/of zijn autoriteiten zou staan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat hij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zou riskeren te worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Gezien uit het voorgaande genoegzaam blijkt dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voorlegt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan het verwijt dat verweerder nader had moeten motiveren inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te dezen gelet op het bepaalde in artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT